

rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) "mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

S obzirom na stavak I.2.a Zaključaka navedene Konferencije iz Bonna, kojim je utvrđeno "da je nepristrano i neovisno pravosuđe" od "suštinske važnosti za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini";

Uzimajući u obzir Aneks Deklaracije Vijeća za provedbu mira od 16. prosinca 1998. godine, u kojem je Upravni odbor apelirao na potrebu "usvajanja zakona, do 30. lipnja 1999. godine, kojim bi se uspostavilo neovisno i nepristrano pravosuđe, sa akcentom na sudačkim i tužiteljskim imenovanjima, primjerenim plaćama i objektivnim standardima za imenovanje sudaca i tužitelja, koji će biti sukladni istim koji se primjenjuju u europskoj demokratskoj praksi, te promicanju multietničkog pravosuđa širom BiH";

Shvatajući da je relevantno zakonodavstvo u Federaciji donio visoki predstavnik 17. svibnja 2000. godine, da ga je naknadno usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine i da je objavljeno u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine" br. 20/01;

Cijeneći činjenicu da, u vrijeme kada je Neovisno pravosuđe povjerenstvo započelo sa radom u proljeće 2001. godine, financijska situacija u pravosuđu bila kritična i da je Neovisno pravosuđe povjerenstvo, u bliskoj suradnji s entitetskim ministarstvima pravde i entitetskim parlamentima, postigla značajno smanjenje godišnjih troškova u sudstvu i tužiteljstvu time što je ujedinila tužiteljske funkcije, čime je umanjeno broj prvostupanjskih sudova i broj sudaca te pomoćnog tehničkog osoblja u pravosuđu;

Potvrđujući da je Odluku o privremenom financiranju Suda i Tužiteljstva Bosne i Hercegovine donijelo Vijeće ministara i da je ista objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" br. 29/03;

Shvatajući da je financijska situacija u sudstvu i tužiteljstvu na svim razinama u Bosni i Hercegovini i dalje izrazito kritična i da godišnji troškovi plaća i naknada za suce i tužitelje jasno predstavljaju neproporcionalan dio ukupnih proračuna;

Shvatajući također da je trenutno situacija neodrživa i da bi mogla dovesti do kolapsa u pravosuđu u Bosni i Hercegovini;

S obzirom da su sudovi i tužiteljstva nagomilali znatna dugovanja usljed nedostatka sredstava za pravovremeno izmirenje operativnih troškova i isplatu plaća, da je ukupni dug krajem 2004. godine dostigao 16 miliona KM i da su mnogim sudovima bile i u ovom trenutku i dalje jesu uskraćene osnovne usluge - poput pošte i telefona - te da stoga oni nisu funkcionalni niti u mogućnosti da pružaju usluge potrebne građanima Bosne i Hercegovine;

Svjestan činjenice da su sucima i tužiteljima u Bosni i Hercegovini - kao posljedica mehanizama utvrđenih u pozitivnom zakonodavstvu - plaće bile uvećavane za otprilike 40% od prvobitnog povećanja u 2000. godini sve dok plaće nisu zamrznute u prosincu 2004. godine kada je istovremeno inflacija u Bosni i Hercegovini bila minimalna;

Uzimajući u obzir Kominike Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 3. prosinca 2004. godine, u kojem je Upravni odbor naglasio da "efikasan rad pravosuđa, ključni element poslijeratnog oporavka BiH, ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela", i u kojem je dao svoju punu podršku stavu "da je žurno potrebno izvršiti reviziju plaća u pravosuđu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sistema".

Konstatirajući također da je, u cilju izbjegavanja daljnjeg pogoršanja situacije, visoki predstavnik zamrznuo plaće u entitetskom pravosuđu prosinca 2004. godine i da je uspostavljena radna skupina koju čine predstavnici iz ministarstava pravde na razini entiteta i Bosne i Hercegovine,

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku date u članku V Aneksa 10 (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u

Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta, Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine kao i udruženja sudaca i tužitelja u oba entiteta sa zadaćom izvršiti reviziju plaća u pravosuđu i izraditi nove zakonske propise;

Prihvatajući preporuke radne skupine da bi plaće sudaca i tužitelja trebale biti usklađene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne bi trebalo ponovo uvesti, da bi plaće za suce i tužioce trebale biti umjereno umanjene, da bi sadašnje plaće trebale ostati i dalje zamrznute sve dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određenu razinu, te da će, nakon što ponovno počnu rasti, plaće rasti u istom procentu kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini čime će se osigurati fiksni omjer između prosječne plaće u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosuđu kao i daljnje usklađivanje između entiteta;

Prihvatajući činjenicu da je Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, na svojoj sjednici održanoj 23. kolovoza 2005. godine, izrazilo podršku preporukama radne skupine;

Prisjećajući se Kominikea Upravnog vijeća Vijeća za provedbu mira od 24. lipnja 2005. godine u kojem je ukazano na to da je Upravno vijeće i dalje zabrinuto "zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u BiH, naročito na entitetskoj razini";

Shvatajući da je realizacija preporuka radne skupine od ključnog značaja za funkcioniranje pravosudnog sustava u Bosni i Hercegovini i da je u tom pogledu od vrhunske važnosti da se one ostvaruju od početka naredne proračunske godine i to počevši od 1. siječnja 2006. godine;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O PLAĆAMA I OSTALIM NAKNADAMA SUDACA I TUŽITELJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

koji se nalazi u prilogu ove Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon stupa na snagu kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine danom predviđenim u članku 18. Zakona, osim ako ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom tekstu, istom obliku i bez izmjena i dopuna ili dodatnih uvjeta prije 31. prosinca 2005. godine. Ako Parlament Federacije Bosne i Hercegovine usvoji navedeni zakon u drugačijem tekstu, uz izmjene i dopune ili dodatne uvjete, taj zakon neće stupiti na snagu.

U slučaju da Zakon koji je sastavni dio ove Odluke stupi na snagu sukladno odredbama ove Odluke, stupit će na snagu na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna ili bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama BiH".

Broj 390/05

9. prosinca 2005. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O PLAĆAMA I DRUGIM NAKNADAMA SUDACA I TUŽITELJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, naknade i druga materijalna prava sudaca, tužitelja i stručnih suradnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.

II - PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

Članak 2.

Osnovna mjesečna plaća sudaca

1. Osnovna mjesečna plaća sudaca iznosi:

- Za suce općinskih sudova: 2.400 KM.
- Za šefove odjeljenja općinskih sudova: 2.600 KM.

- Za predsjednike osnovnih sudova: 2.800 KM.
- Za predsjednike općinskih sudova sa 30 ili više sudaca: 3.200 KM.
- Za predsjednike općinskih sudova sa 60 ili više sudaca: 3.600 KM
- Za suce kantonalnih sudova: 3.000 KM
- Za šefove odjeljenja kantonalnih sudova: 3.200 KM.
- Za predsjednike kantonalnih sudova: 3.400 KM.
- Za suce Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i suce Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.
- Za šefove odjeljenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.
- Za predsjednike Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Članak 3.

Osnovna mjesečna plaća tužitelja

1. Osnovna mjesečna plaća tužitelja iznosi:

- Za tužitelje kantonalnih tužiteljstava: 2.400 KM.
- Za šefove odsjeka kantonalnih tužiteljstava: 2.600 KM.
- Za zamjenike glavnog tužitelja kantonalnih tužiteljstava: 3.000 KM.
- Za glavne tužitelje kantonalnih tužiteljstava: 3.400 KM.
- Za tužitelje Tužiteljstva Federacije BiH: 3.800 KM.
- Za zamjenike glavnog tužitelja Tužiteljstva Federacije BiH: 4.000 KM.
- Za glavnog tužitelja Tužiteljstva Federacije BiH: 4.400 KM.

Članak 4.

Osnovna mjesečna plaća za stručne suradnike

- Osnovna mjesečna plaća stručnih suradnika koji obavljaju sudačku funkciju sukladno članku 43. stavak 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine je 1.200 KM.
- Broj stručnih suradnika iz stavka 1. ovog članka određuje Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine. Stručne suradnike imenuje Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine sukladno Poslovniku Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća i na tom radnom mjestu stručni suradnik ne može provesti više od šest godina.

Članak 5.

Dodatak na radni staž

Osnovna mjesečna plaća svakog suca i tužitelja iz članka 2. odnosno 3. ovog Zakona i stručnog suradnika iz članka 4. povećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Članak 6.

Reguliranje osnovne mjesečne plaće

- Plaće propisane člankom 2, 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.
- Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudaca i tužitelja i stručnih suradnika propisana člankom 2, 3. odnosno 4. će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.
- Procenat povećanja iz stavka 2. ovog članka izračunat će se tako što će se usporediti prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini za kalendarsku godinu sa prosječnom mjesečnom neto plaćom u Bosni i Hercegovini iz prethodne kalendarske godine.
- U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudaca, tužitelja i stručnih suradnika iz članka 4. ovog Zakona ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najvišu razinu od prvog povećanja plaća sukladno stavku 2. ovog članka. Nakon toga, plaće sudaca, tužitelja i stručnih suradnika iz članka 4. ovog Zakona se povećavaju sukladno stavku 2. ovog članka.

5. Prosječna mjesečna neto plaća za kalendarsku godinu bit će ona plaća koja bude objavljena od strane Agencije za statistiku Bosne i Hercegovine.

Članak 7.

Radno vrijeme

1. Broj radnih sati za suce, tužitelje i stručne suradnike iz članka 4. ovog Zakona je 40 radnih sati tjedno.
2. Ukoliko sudac, tužitelj ili stručni suradnik iz članka 4. ovog Zakona radi pola radnog vremena sukladno posebnom zakonu ili propisima, osnovna mjesečna plaća iz članka 2. odnosno 3. ovog Zakona, korigovat će se sukladno broju odradenih dana u odnosu prema broju redovnih radnih dana za taj mjesec.

Članak 8.

Plaćeni godišnji odmor i odsustvo za zadovoljenje vjerskih potreba

1. Suci i tužitelji imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana, a stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 20 radnih dana.
2. Pored prava na godišnji odmor definiranog u stavku 1. ovog članka, suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na dva plaćena i dva neplaćena dana odmora godišnje za zadovoljenje vjerskih potreba.
3. Svi suci i tužitelji imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesečne plaće iz točke a) članka 2. odnosno točke a) članka 3. ovog Zakona. Stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% njihove plaće utvrđene u stavku 1. članka 4.
4. Neto naknada za godišnji odmor iz stavka 3. ovog članka plaća se kao dodatak na redovnu plaću u srpnju svake godine, bez obzira na to kada se uzima godišnji odmor.
5. Plaćeni godišnji odmor za svakog suca, tužitelja i stručnog suradnika iz članka 4. ovog Zakona bit će reguliran planom godišnjih odmora koji će odrediti predsjednik suda ili glavni tužitelj na godišnjoj bazi sukladno propisima o unutarnjem poslovanju predmetnog suda odnosno tužiteljstva.

Članak 9.

Izvanredno plaćeno odsustvo

Pored godišnjeg odmora i odsustva za zadovoljavanje religijskih potreba reguliranog člankom 8. ovog Zakona, suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na sedam plaćenih dana odmora u kalendarskoj godini kako slijedi:

- (i) U slučaju ženidbe/udaje: 5 dana;
- (ii) U slučaju smrti bliskog srodnika (supružnika, partnera, majke, oca, očuha, maćehe, djeteta, pastorka/pastorke, brata, sestre, polubrata, polusestre): 3 dana;
- (iii) U slučaju smrti manje bliskog srodnika (dede, bake ili bliskog srodnika bračnog druga ili partnera): 1 dan;
- (iv) U slučaju rođenja djeteta: 2 dana;
- (v) U slučaju selidbe iz stalnog prebivališta u drugo prebivalište: 1 dan.

Članak 10.

Plaćeno odsustvo

1. Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće može odlučiti da sudac odnosno tužitelj primati plaću tokom odsustva koje mu odobri Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće sukladno članku 17. točka 13. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 25/04).
2. Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Federalnim ministarstvom pravde Federacije BiH donosi propise u svezi sa okolnostima pod kojim sudac odnosno tužitelj nastavlja primati plaću tijekom odsustva definiranog u stavku 1. ovog članka.

Članak 11.

Naknada prilikom odlaska u mirovinu

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. ovog Zakona.

Članak 12.

Zdravstveno osiguranje i bolovanje

Suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na zdravstveno osiguranje i bolovanje sukladno važećem Zakonu o zdravstvenom osiguranju u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Članak 13.

Mirovinsko i invalidsko osiguranje

Suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na mirovinsko i invalidsko osiguranje sukladno važećem Zakonu o mirovinskom i invalidskom osiguranju u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 14.

Naknada za putne troškove

Sudije, tužioc i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na naknadu za putne troškove sukladno propisima o unutarnjem poslovanju suda ili tužiteljstva i odobrenim proračunom suda odnosno tužiteljstva.

Članak 15.

Naknada za troškove edukacije

Suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog Zakona imaju pravo na naknadu za troškove nastale u toku edukacije sukladno propisima o unutarnjem poslovanju suda ili tužiteljstva i odobrenim proračunom suda odnosno tužiteljstva.

Članak 16.

Naknada za upućivanje u drugi sud sa ili bez pristanka suca

U slučaju upućivanja suca da vrši dužnost suca u drugom sudu sukladno članku 50. ili 51. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću, taj sudac ima pravo na naknadu za troškove sukladno odredbama koje donese Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Federalnim ministarstvom pravde Federacije BiH.

III - ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Stavljanje odredbi van snage

Odredbe sadržane u drugim zakonima, propisima ili odlukama Federacije Bosne i Hercegovine koje su u suprotnosti s odredbama ovog Zakona prestaju važiti danom stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 18.

Objavljivanje i stupanje na snagu

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2006. godine.